

Köpeğin Adı Badi 26

– Ömer Faruk · 08 Ekim 2017

Sallana sallana yürüyorum kaldırımda, yolun karşısına geçsem mi diye düşünüyorum. Tam o sırada, bu da ne? Tüylere diken diken yapan bir fren sesi, bir tane daha ve fren sesleri fren sesleri... Karşıdaki hafif rampa yoldan egzosundan hem kapkara duman hem de aşırı ses çıkaran bir otomobil hızla geliyor. Ya acelesi var ya da zevk için fren yapıyor.

Caddenin karşısına geçmek isteyen bir kız öğrenci var, şimdi çarpacak diyorum, fren sesi ve neyse ki sıyrılıp geçiyor. Kız şaşkın şaşkın bakakalıyor, başka bir şey de zaten elinden gelmez... Arabanın önüne oldukça yüksek bir kasis çıkıyor, asıl fren yapması gereken yer burasıyken hiç umursamıyor, hatta aksine hızını artırıyor. Önce arabanın ön tekerlekleri yerden kesiliyor, sonra arkadakiler. İlk defa uçan bir araba görüyorum. Uçuş birkaç saniye sürüyor, dört tekerleğinin üzerine yere düşüyor. Tangırtı, tungurtu, şangırtı... Belki de düşen parçalar bile vardır.

Gene caddede, yolun kenarında yaya kaldırımına kendini atmaya çalışan bir tavuk görüyorum, otomobil tavuğun üstüne doğru direksiyon kırıyor. Tavuk otomobilin boyundan daha yükseğe havalanıyor. Kesinlikle tavuk gitti, desem de yere canlı olarak düşüyor, kanatlarını çırpıp bağıyor ve kaçıyor. Otomobil tam önümden geçiyor, fren üstüne fren yapıyor. Bakıyorum nasıl bir şey bu araba diye. Nuh Nebi'den kalma külüstür bir Murat124. Siyah renkli. Süren, bu külüstürü Ferrari niyetine kullanan da yirmili yaşlarda sakallı bir genç. Bir eli direksiyonda, diğerini camdan dışarı sarkıtmış. Sırıttırıyor. Küçük bir köpek yavrusu ve sarı kedi biraz ileride yanyana duruyorlar. Kafalarını çevirip seslerin geldiği tarafa bakıyorlar. Onların da üstlerine sürüyor arabayı; yavru köpek kurtuluyor ama sarı kedi korkunç bir çığlık atıyor. Ve param parça... Hiç sevmediğim, ne zaman görsem bana kafa tutan bir kediydi. Buna rağmen keşke ölmeseydi...

Araba kıraathaneye yaklaşınca, kaldırımdaki masalarda oturanların hepsi üzerlerine doğru geliyor korkusuyla birden ayağa fırlıyorlar, kaçacaklar mı? Hayır, kaçamıyorlar, adeta oldukları yerde donup kalıyorlar. Zaten çoğu emekli ve yaşlı adamlar... Bankanın önünde de karışıklık ve telaş var; kadınlı-erkekli bağırışlar arabanın arkasından. Araba onlara da çarpmıyor ama birkaç metre ileride öğrenci indiren servis arabasına bindiriyor. Müthiş bir ses, patlamaya benziyor. Çocuk çığlıkları ve ağlamalar, bağırışan insanlar, kaza yerine doğru koşuşturanlar. Tabii bolca da küfür...

Ben de kaza mahalline doğru koşuyorum, ne olduğunu yakından görmek için. Kafa kafaya girmişler, servis minibüsünde fazla hasar yok, Murat124 yamulmuş bir tenekeye benziyor, yer parça ve cam kırığı dolu. Yaralanan, ölen var mı diye merak ediyorum. Bu merakımı gideremiyorum. Çünkü biri:

-Bir sen eksiktin, dolaşma ayak altında, deyip karnıma bir tekme atıyor. Viyaklayıp, kuyruğumu bacaklarımın arasına kıştırıp oradan uzaklaşıyor.

Yerinden kolay kolay kalkmayan Cafer Aga bile yola çıkmış ne olduğunu anlamaya çalışıyor, bir yandan da "tüh, tüh!" deyip kafasını sallıyor. Hâlâ bağırışlar ve koşuşturanlar var. Az sonra da birbirini takip eden üç Cankurtaran sesi katılıyor bu gürültülü ortama. Bu kadar çok Cankurtaran geldiğine göre demek ki yaralı sayısı fazla; belki ölen de vardır.

(Devam edecek...)